

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 березня 1982 року

№ 37 (3077)

Ціна
2 коп

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

3 НАЙВИЩОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ

Ще 15 березня про виконання квартального завдання рапортувала комсомольсько-молодіжна бригада формувальників, яку очолює Олександр Шило. Ставши на ударну

вахту на честь комсомольських з'їздів, формувальники добилися найвищого серед молодіжних бригад підприємства виробітку. Щодня кожен з них виготовляв 800—1000 фэрм,

що становило 120—130 процентів встановленої норми.

Готуючись до Всесоюзного комуністичного суботника, члени комсомольсько-молодіжної переглянули зобов'язання, по-новому розрахували свої можливості. 17 квітня вони вирішили виконати по півтори норми виробітку, всю зміну відпрацювати

на зекономлених допоміжних мастильних матеріалах. У цей день на їхньому трудовому календарі буде 1 вересня. Зароблені гроші будуть перераховані у фонд п'ятиріччя.

С. СЕНДИЧ,
комсорт ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка», м. Кіровоград.

П'ЯТИРІЧКА:

РІК ДРУГИЙ

НА ПЕРШИХ ГЕКТАРАХ

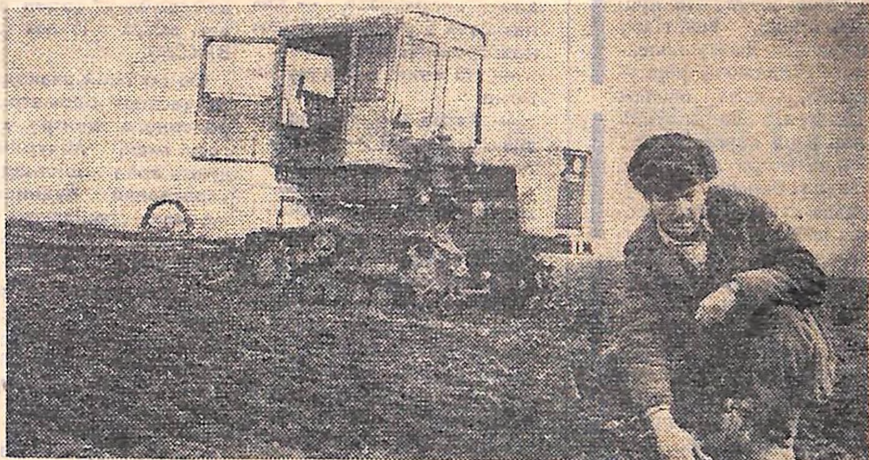
Фото-
репортаж

Легко й сонячно на душі в Івана. Легко, бо весна надворі, бо вивів він свого трактора у першу загілку. Сонячно?.. Он яке небо високе, а дальня при ріллі аж мерехтить і в'юніється. Здається, нахилившись до землі, і залоскотіло обличчя оте видіння. Іван колєсь пробував у дитинстві. Аж поки зрозумів: не марево то — земля втрачає життєдайну вологу. Отож зараз і працює він, щоб зберегти її для врожаю.

Натужно торохтять його трактор (земля ще волога). Зосереджено працює хлопець, старається. Лиш інколи гляне на інший край поля. Там снує агрегат його старшого товариша, ланкового механізованого ланки по вирощуванню цукрових буряків Валентина Ястремського. Поважає його Іван Настасієнко: як не як, а Валентин — учасник ВДНГ СРСР, бронзовий медаліст. Він одним із перших у господарстві опанував індустріальну технологію вирощування цукриних.

У механізаторській справі Настасієнко теж не новачок. Кілька років виходив він переможцем облас-

ного змагання молодих живварів, мав непогані врожаї кукурудзи. Нинішнього року став членом

райкому комсомолу і делегатом республіканського з'їзду профспілок. А от на вирощуванні цукрових буряків працюватиме вперше. Тому Валентин для нього — не просто ланковий, а незаперечний авторитет.

Ланка Ястремського зобов'язалася зібрати з кожного гектара не менше як по 300 центнерів солодких коренів. Високий рубіж,

але цілком посильний, — вважають молоді трудівники. А тому працюють наполегливо, якісно, намагаються провести всі агрозходи в оптимальні строки. А вже після закриття вологи в ґрунт наспіє оранка, а там сівба...

Сім агрегатів виїшло в поле у ріллінгій бригаді № 3 колгоспу імені Фрунзе Ульянівського району

першого погожого дня. Найуспішніше попрацювали молодий комуніст Валентин Ястремський і кандидат у члени КПРС Іван Настасієнко.

На знімаках: член механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків Іван НАСТАСІЄНКО (вгорі); ланковий Валентин ЯСТРЕМСЬКИЙ постійно контролює якість виконаних робіт.

Фото В. ГРИБА.

ТЕМПИ. ЯКІСТЬ

Районні комсомольські штаби по проведенню весняних польових робіт повідомляють:

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. Механізатори колгоспу «Зоря комунізму» першими в районі провели закриття вологи на всіх площах. Дobre підготовлена техніка, чіткий погодинний графік допомогли виконати важливі роботи вчасно і якісно. Відзначився комсомалець Володимир Сухорєбрий. Змінні норми хлопець виконував на 120—130 процентів.

Нині у хліборобів все підготовлено для передпосівного обробітку ґрунту. Важливий агротехнічний захід вони планують провести в найоптимальніші строки.

ГОЛОВАНІВСЬК. Два комсомольсько-молодіжні екіпажі по-ударному працюють на закритті вологи в колгоспі імені Жданова. Перший, очолюваний групокомсоргом тракторної бригади Миколою Студнікіним, за півтора дня провів роботи на 50-гектарній площі. Лише на один гектар відстав від нього постій-

ний суперник по соціалістичному змагання Микола Литвин. Комсомольці працюють з високою якістю.

У колгоспі імені Мічуріна трудове суперництво на закритті вологи теж счочують комсомольці. Віктор Масний і Степан Швець вже виробили на своїх ЮМЗ відповідно по 51 і 33 гектари.

В обох господарствах готові до зиходу в поле сівачі.

ЗНАМ'ЯНКА. На останніх гектарах вносять органічні добрива під веснооранку трудівники колгоспу «Путь Ильича». Значну допомогу подає їм механізм райсільгоспхімії, котрий транспортує щодня на поля по 1100—1200 тонн органіки. У складі загону працює 12 механізаторів, більшість із них — молоді. Соціалістичне змагання очолюють трактористи Федір Левінте, Володимир Доронін, Анатолій Башлаков і Микола Сиворосенський. З початку чотиримісячника кожен з них відтранспортував по 4500—5000 тонн органічних добрив.

ВЕСНЯНИЙ ТЕЛЕТАЙП

ПІДВИЩУВАТИ ОРГАНІЗУЮЧУ РОЛЬ РАЙКОМІВ І МІСЬККОМІВ ПАРТІЇ

Зосередженість на вузлових завданнях розвитку економіки, творчій, ініціативній підхід до їх розв'язання, постійна націленість на перспективу відзначають діяльність Донецького міськкому і Нікопольського райкому партії Дніпропетровської області. Організаторську і політичну роботу цих партійних комітетів по здійсненню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України було всебічно розглянуто на Пленумі ЦК Компартії України, який відбувся 24 березня.

У доповідях першого секретаря Донецького міськкому партії В. П. Миронова і першого секретаря Нікопольського райкому партії В. І. Остапенка, у виступах відзначалося, що в місті і районі рік у рік виконуються державні плани, забезпечується неухильне зростання виробництва, підвищується його ефективність. У Донецьку, наприклад, успішно вирішується багато питань, від яких залежить стабільна робота шахт, велика увага приділяється

прискоренню науково-технічного прогресу, економії ресурсів. Чимало повчального є у сфері обслуговування, благоустрою міста. Заслугує підтримки робота Нікопольської районної партійної організації по дальшому підвищенню темпів зростання сільськогосподарського виробництва на основі використання найновіших досягнень науки і передового досвіду, по поліпшенню соціально-культурних умов життя сільських трудівників.

Важливо, що поставлені завдання міськком і райком прагнуть розв'язати шляхом підвищення рівня, результативності роботи партійних організацій і авангардної ролі комуністів, удосконалення ідейно-виховної роботи, посилення контролю і перевірки виконання, організації масового соціалістичного змагання.

На Пленумі відбулася велика розмова про дальше підвищення організуючої ролі партійних комітетів як органів політичного керівництва. Підкреслювалося, що від енергійної, ініціативної діяльності райкомів і міськкомів залежить практичне здійснення господарських завдань, комуністичне виховання людей.

Організуюча роль районних і міських комітетів партії, зазначали учасники Пленуму, повинна особливо проявлятися в мобілізації трудящих на розв'язання ключових завдань одинадцятої п'ятирічки — підвищення ефективності праці і віддачу вже створеного виробничого і наукового потенціалу, посилення режиму економії. В цьому зв'язку на Пленумі було проаналізовано роботу ряду провідних галузей промисловості і сільського господарства, будов, намічено заходи по усуненню наявних недоліків. Підкреслювалося необхідність дальшого вдосконалення роботи апарату управління, полі-

шення добору і розстановки кадрів, підвищення їх відповідальності за доручену ділянку роботи.

Значне місце на Пленумі зайняли питання внутріпартійного життя, зміцнення партійних рядів, підвищення бойовистості партійних організацій. Зазначалося, зокрема, що деякі з них працюють ще слабо, не повною мірою використовують надані їм права, насамперед право контролю. Підкреслювалося особлива відповідальність за стан справ у місті і районі секретарів партійних комітетів, яких товариш Л. І. Брежнєв назвав вірними і надійними провідниками політики партії.

Пленум висловив упевненість, що обговорення звітів Донецького міськкому і Нікопольського райкому партії сприятиме дальшому підвищенню рівня роботи райкомів, міськкомів, обкомів партії, всієї республіканської партійної організації, успішному здійсненню завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

На Пленумі висловив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Шербицький.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

Пленум заслухав інформацію члена Політбюро, другого секретаря ЦК Компартії України І. З. Соколова про організаційну роботу Політбюро і секретаріату ЦК Компартії України і хід реалізації критичних зауважень і пропозицій, висловлених делегатами XXVI з'їзду Компартії України.

Пленум запропонував Політбюро і секретаріату ЦК Компартії України і надалі у здійсненні рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, зазначив, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим на листопадовому (1981 р.) Пленумі ЦК КПРС і в промові на XVII з'їзді професійних спілок СРСР, реалізації пропозицій делегатів XXVI з'їзду Компартії України приділяти головну увагу підвищенню рівня організаторської і політичної роботи обкомів, міськкомів і райкомів партії, первинних партійних організацій, міністерств і відомств, радянських, профспілкових, комсомольських органів.

Удосконалювати практичний контроль і організацію виконання прийнятих рішень, наполегливо зміцнювати партійну і державну дисципліну, підвищувати персональну відповідальність керівних кадрів за виконання поставлених завдань.

Обкомам, міськкомам і райкомам партії, первинним організаціям рекомендовано проаналізувати хід виконання критичних зауважень і пропозицій, висловлених на звітно-виборчих партійних зборах і конференціях, розглянути ці питання на пленумах партійних комітетів і партійних зборах.

(РТАУ).

Наближалася обідня перерва. Хлопці із бригади формувальників Івана Єгоровича Малахова готувалися до відпочинку, як раптом їхню увагу привернула зграйка дятлів, що

Сходинок майстерності

тулилася біля свого прожого. В незвичній обстановці учні дещо розгубилися: шкільний гамір здавався тихою гаванням у порівнянні із звуками, що огорнули їх у заводських цехах.

То тут, то там спалахували вогники електрозварювальних апаратів, бризкали навкруги споламі іскор, гуркотів кран, діловито снували трактори. Діти слухали пояснення інженера і вже з захватом поглядали на молодих хлопців, що поралися біля форм.

Ім важко було повірити, що звичні деталі міських квартир створювалися тут, прямо на очах, умілими руками формувальників. Ось підійшла порожня форма. Відчуваючи зацікавлені погляди дятлів, Анатолій Берест хвацько схопив руками шланг, спрямувавши струмінь стисненого повітря вглиб металевий коробки. Кілька секунд — і вона вже очищена від залишків бетону, це дві-три вправних рухів — і всередину лягла металева арматура. Так же швидко вправився зі своєю операцією на пункті розпалубки і Микола Баркар, і, нарешті, форма переходить під пильний догляд оператора бетоноукладальної машини Надії Малахової. Жінці вміня не позичати: невдовзі заформована деталь зупинилася біля парової камери, чекаючи своєї черги.

У тому, що школярів на урок профорієнтації привели на дільницю, де працює формувальники І. Є. Малахова, немає нічого дивного. З перших днів ро-

Успішно несуть ударну трудову вахту присвячену 60-річчю утворення СРСР, будівельники області. Серед правофлангових соціалістичного змагання на Кіровоградському заводі великопанельного домобудування — бригада формувальників І. Є. Малахова. Колектив значно перевищує планові завдання, працює з високою якістю. Нині Іван Єгорович разом зі своїми молодими товаришами (переважна більшість членів бригади — комсомольці і молодь) працює в рахунок тижня, присвяченого автономним республікам, областям і округам СРСР.

Про будні колективу розповідає наш позаштатний кореспондент.

рівника, в уміння чітко організувати технологічний процес...

Енергійний, дещо навіть рвучий, Іван Єгорович уміє бути там, де він найбільше потрібний, швидко приймає рішення, найоптимальніші в даній ситуації. Скажімо, на їхню дільницю з вищої сусідньої цеху перестав надходити бетон. Дехто вважав, що у такому випадку можна й перекурнути завізні раз. Але ні бригадир такі настрої відразу відкидає. Хлопці заходять очисити форми, виконують інші підготовчі операції. А коли надходить бетон, усі стають на формозку. Незважаючи на зграйний час, план бригади виконає обов'язково. Таких прикладів можна навести багато, і в них як у дзеркалі, відбивається його характер, його стиль роботи. Хлопцям І. Є. Малахова будь-які завдання по плечу. Тож не даремно доручають їм відповідальні справи, на них рівняються й інші молоді виробничники заводу.

— Приємно відзначити, — розповідає начальник цеху В. В. Терещенко, — що за прикладом бригади Малахова починають працювати й інші. Так, гідну конкуренцію цьому колективу складають формувальники, яких очолює Б. Політун. За минулий місяць вони виробили 254 кубічних метри продукції, що значно більше плану. Трудове суперництво спонукає робітників до пошуку нових форм організації праці, допомагає успішно долати труднощі.

Колектив І. Є. Малахова нині переживає період свого становлення. І, звичайно, на його шляху ще є чимало невирішених проблем. Однак хлопці вже сьогодні наполегливо працюють аби подолати намічені рубежі. Перші кроки на цьому шляху вже зроблені.

В. ВОВК.

м. Кіровоград.

Живу в ореолі слави,
В крилатому шумі
днів.
Будова — моя державна,
А я — президент
цеглин.

— 1 —

Вітер підмітав осінні залишки Нозгородки, щедро скупчуючи під бордюрами непотрібне золото опалого листя. В небі сірими плямами розпливалися лінії хмарини.

Вчорашній випускник профтехучилища, муляр третього розряду Андрій Снісаренко сміявся ступаючи, попрямував до виконробської. Праворуч, над сірим цоколем, червоною цегляною кладкою, до якої тяглися білими смужками вузьенькі джуйкі. По них, по цих дощатих доріжках, хтось уже котив металевий одноколісний візок із розчином.

Ні, це був шарж на ту гомінливу і потужну будову в індустріальному місті, де він, молодий каменяр, проходив практику. Там висотні крани ажурними стрілами піднімали на поверхні багатотонні панелі і величезні ящики з розчи-

Андрій Снісаренко
— бригадир комсомольсько-молодіжної бригади мулярів Нозгородківського мілколгоспбуду.

23 роки.
Освіта — середня.
Член ВЛКСМ.
Член бюро райкому ЛКСМУ.

На обласній звітній-виборчій комсомольській конференції обраний делегатом XXIV з'їзду ЛКСМ України.

високе почуття відповідальності за доручену справу кожного муляра, позаяк працює за методом бригадного підраду, який впливає не тільки на темпи будівництва, а й на виховання кожного члена колективу.

— 2 —

Рівняю життя правильною
Я, мирної долі син.
Розписуюся розширною
На кладці червоних
стіл.

— 3 —

Державні у мене
справи.
На трачу дарма
хвилин.
Будова моя державна,
А я — президент
цеглин.

П'ЯТА ВЕСНА

ном. Там конейнери з цеглою византажувалися прямо з кузовів грузовиків, там розмах, техніка, а тут...

— Ну як, подобається? — запитав Андрія якийсь молодик і приязно усміхнувся: — Будемо знайомі — Василь Кобилев, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади мулярів. А ти звідки?

— З Крижого Рогу, — і, знітившись, тут же поспіхом виправився, — там навчаєся в училищі. А сам нозгородківський.

— На велику будову не тягне?

— Тягне, — щиро зізнався Андрій, — але ж і тут потрібно працювати.

— Правильно мислиш, — хитро підморгнув Василь і додав: — думаю, що ми з тобою спрацюємо.

І вони спрацювалися. А потім і здружилися. Мабуть, найміцніша дружба цементується саме в трудових буднях, коли турботи усього колективу стають особистими турботами кожного члена бригади. Тим більше, що на маленькій будові нерідко виникають великі проблеми. Адже професія будівельника в чомусь схожа із професією хлібороба. Успіхи їхні часом залежать від погоди, техніки, робочих рук тощо. І хлібороб, і будівельник своїми мудрими і добрими руками вирощують хліб і прекрасні міста і села на нашій землі.

«Здебільшого, коли йдеться про успіхи бригади, то першочергово називають виграшні цифри, як підкорені висоти. Але якими цифрами можна виміряти ентузіазм і трудовий запал? Якому обчисленню піддається згуртованість і загартованість колективу?» — Андрій Снісаренко на хвилину замислюється і далі продовжує: «Так от, цифри. Минулого року серед комсомольсько-молодіжних колективів системи Укрмілколгоспбуду в першому півріччі ми здобули перше місце. Власне, і річний план закінчили до 25 грудня. Цифри показазі. І все ж вони не можуть як слід розповісти про вміння Василя Кобилева, про

Чотири роки Андрій Снісаренко працював у колективі Василя Кобилева. Чотири сторінки його трудової біографії списані енергійним почерком будівельного муляра і групкомсорга. І ось тепер в Нозгородківській мілколгоспній будівельній організації народилася ще одна комсомольсько-молодіжна бригада, яку очолює А. Снісаренко.

Іх дев'ятеро. Майже всі комсомольці (один за віком вибув із лав членів ВЛКСМ).

Об'єкт їхній знаходиться за десятки кілометрів від районного центру, в колгоспі імені Мічуріна. Будують вони шістнадцятиквартирний будинок для молодих спеціалістів села. А живуть у двох кімнатах гуртожитку.

...Безневий ранок дзвенить свіжим повітрям, як натягнутою струною. До об'єкту хлопці підходять зовнішньою вервечкою, яка біля кладки шістнадцятиквартирного раптом розривається, мов разок живих намістин: один відразу піднімається на риштування, другий на ходу починає розмотувати шнур, третій спішить до штабелів цегли. Бригадир Наташа Афанасьєва і коротко запитує:

— Розчин привезли?

— Ні.

— І коли вже ти скажеш «так»?

— Через півгодини.

— Наташа, через тридцять хвилин. Адже відрачунок часу ми ведемо по хвилинах, а не по годинах. Економія повинна бути в усьому.

Поки немає розчину, хлопці заготовляють цеглу, переставляють риштування.

— Хлопці, розчин! — дзвінко гукає Наташа, і Сергій Хильченко з Борисом Нестеренком біжать до самоскида, що розвертається заднім бортом до щитів, на які звалюють розчин. А ще за якусь хвилину (рахунок на хвилини) на риштуваннях забрили наперзбій металевими голосами блискучі кельми. Сьогодні розчин-

ний зуол не підводив. До пізнього вечора виспівували на кладці кельми. З часом не рахувалися. Розуміли: розчин треба виробити. Росли стіни, збільшувалася рахунок кубів викладеної кладки. А головне — росла гордість за самих себе, за звичайної робочої людини, про яку Л. І. Брежнєв у книзі «Спогади» сказав, що робітник — це великий трудівник, якому притаманне невичерпне терпіння.

У бригаді Андрія Снісаренка немає «китиків». Та вони тут і не прижилися би, як паперові квіточки на ґрунті справжнього квітника. Цей колектив з дев'яти будівельників схожий на міцну дев'ятипалу руку, якій під силу підняти від фундаменту до даху багатоквартирний будинок і підняти бадьорий настрій у бригаді.

— 3 —

Державні у мене
справи.
На трачу дарма
хвилин.
Будова моя державна,
А я — президент
цеглин.

«Між іншим, коли в бригаду приходить нозачок, то для нього починається друга біографія, яку ще називають другим народженням. І саме тут його будні перетворюються в ланцюг необхідних ланок: виконання норми виробітку, дотримання напруженого режиму дня, трудової дисципліни тощо. Як це все непросто».

Андрій підходить до вікна і широко його розчиняє. В гуртожитку він сам. Хлопці всі гайнули до будинку культури в кіно. А йому чомусь не хочеться. Та й міркується наодинці краще.

«Відверто кажучи, ми ще недостатньо ведемо профорієнтацію учнів. Мабуть, тому випускники середніх шкіл не дуже охочі йдуть у професійно-технічні училища будівельного профілю». «Сьогодні в нашому районі ще так мало комсомольсько-молодіжних колективів, які працюють за методом бригадного підраду. А чому? Адже, працюючи в підрадній бригаді, кожен з нас на практиці пізнає глибокий соціально-економічний зміст таких понять, як рентабельність, собівартість, ритмічність будівництва і т. д. Усе це не тільки розширює наш економічний кругозір, але й допомагає формувати ставлення до трудової і технологічної дисципліни, що конче необхідно для молодого будівельника, який тільки-но вийшов на самостійний шлях. І саме за таких умов можна працювати успішно, з поаною віддачею».

За вікном дзвенить гронами безневий зір його п'ята трудова весна. Неповторна. Особлива. Весна, впоєнена задумами і подіями, як швидкоплинна річка чистою і прозорою водою. Що буде завтра?

Завтра він візьме участь у роботі чергового форуму комсомолів України в Києві.

Завтра... починається сьогодні. Так починається стрімкий і широкий шлях з власної, нелегкої протоптаної стежини.

В. ГОНЧАРЕНКО.
Нозгородківський район.

— Друзі часто запитують мене: «Чому ти стала піонером?» Неважко так подобається возитися з отими непосидами? Ну, як їм поласувати, що я не мислю для себе іншої роботи, — гого-риг старша піонервожита Куцезолівської середньої школи Онуфріївського району Віра Сизько.

Кожна зустріч з вихованцями — то радість для Віри. Із задоволенням летять до піонерської кімнати і хлопчинки та дівчатка, щоб поділитися успіхами й невдачами з доброю, широкою Вірою Дмитрівною.

Кипить-вирує піонерська життя у Куцезолівській школі. «Васелі старт» і зустрічі з кращими виробничниками місцевого колгоспу імені XXV з'їзду КПРС та ветеранами Великої Вітчизняної війни, цікаві збори правофлангової в районі дружини, присвячені 60-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна... У всьому цьому чимала частка праці В. Сизько.

Скоро життя Віри збагатиться ще однією важливою подією: вона представлятиме обласну комсомольську організацію на XXIV з'їзді комсомолу України.

Фото С. СТЕБЕЛЬКА.

УРОК ПЕДАГОГІКИ

Як ми вже повідомляли, 24 березня в Кіровограді відбувся обласний зліт молодих учителів.

Символічно, підкреслювали виступаючи, що зліт проходить в обстановці політичного і трудового піднесення, коли юнаки та дівчата, всі радянські люди по-ударному працюють над виконанням завдань одинадцятої п'ятирічки, готуються гідно зустріти славний ювілей Країни Рад, чергові з'їзди комсомолу. Як відомо, всі ті високі моральні якості, які демонструють молоді люди в житті і труді на благо рідної Вітчизни, закладаються в дитинстві, формуються нашим суспільним укладом, викристалізуються за шкільною партою. Що по-біз вчитель — це пожити у майбутньому трудовий колектив, суспільство з усвідомленням своєї великої відповідальності за справу комуністичного виховання підростаючого покоління.

Ось чому слід найефективніше використовувати усе той навчально-матеріальний потенціал народної освіти, який надали партія і уряд у розпорядження педагогічних колективів. Справді, сьогодні на Кіровоградщині 635 загальноосвітніх шкіл, 840 дошкільних закладів. Майже 12 тисяч учителів і вихователів, більше 5 тисяч дошкільних працівників нині навчають і виховують 160 тисяч учнів та 67 тисяч дошкільнят. Крім відомих далеко за межами нашої області досвідчених педагогів В. О. Сухомлинського, Г. І. Ткаченка, С. П. Логачевської, В. М. Завальнюка, К. М. Жаленко, Л. О. Мішної, можна назвати й чимало молодих учителів, які активно й плідно працюють над забезпеченням необхідного рівня знань учнів, застосовують методи проблемного навчання, виховують у дітей високу політичну культуру, уміння аналізувати складні питання суспільного життя, допомагають учням чітко визначити свою життєву і громадську позиції.

Під час зльоту наш кореспондент зустрівся із учителькою англійської мови Новомиргородської середньої школи № 1 Тетяною Володимирівною Шевченко. Вона — випускниця Кіровоградського державного педін-

ституту імені О. С. Пушкіна. Її педагогічний стаж — всього один рік.

Ось що вона розповіла: — Проблеми вибору професії для мене ніколи не було. Вчилася у Великописківській десятирічці, що в Маловисківському районі. Так уже вийшло: ще зі школи подобалася моя майбутня професія: і вчити, і виконувати. Моя мама, вчителька, перша прищепила любов до педагогічної роботи.

Роки навчання в Кіровоградському педагогічному інституті ще раз підтвердили: педагогіка — справа моєї душі, моєго серця.

Освіту я злюбила. Але переді мною ще складніші завдання — стати справжнім учителем.

Саме в плані ідейного загартовування учнів підкреслювалось неабияке значення політичної інформації. Слід урізноманітнювати її форми, прищеплювати дітям уміння з класових позицій оцінювати факти і явища міжнародного життя. Дедалі важливішого значення в сучасних умовах набуває і вдосконалення форм та методів трудового виховання, професійної орієнтації школярів. Настав час не грати з дітьми в працю, а зробити її по-справжньому суспільно корисною діяльністю учнів.

Ті педагогічні колективи, які використовують для впливу на підлітків сім'ю, громадськість, завжди проводять у самостійне життя своїх вихованців дисциплінованими, морально стійкими, ідейно загартованими. Звідси постає необхідність піднесення різня позакласної роботи, змістовнішого проведення дозвілля юнаків і дівчат.

Зрозуміло, що успіх педагогічної праці зумовлений значною мірою наявністю у вчителя професійних здібностей, знань і навиків. Але вищого важливого тут роль його ідейно-політичних і моральних якостей. Радянський учитель — людина морально чиста, високоїдеїна, віддана справі партії і народу, своїй благородній професії. Це людина широкої ерудиції, високої культури. Формувати в собі ці якості молоді вчителі покликані наполегливо, вимогливо, з перших кроків своєї трудової діяльності.

Ка-ні-ку-ли!

МАЛЮНОК ДЕСЯТИКЛАСНИКА КІРОВОГРАДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 5 РОМАНА НАШАЛАПОВА.

МАЙСТРИ НА ВСІ РУКИ

24 березня, в перший день весняних канікул в Кіровоградському навчально-виробничому комбінаті відбувся традиційний конкурс професійної майстерності. Він присвячений 112-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Учні дев'ятих класів шкіл міста змагалися в одинадцяти спеціальностях — слюсарі-складальники друкарських машин, слюсарі-механіки радіоапаратури, муляри-монтажники, плиточники-облицювальники, автомобілісти, автослюсарі, швачки-мотористки, друкарки-діловоди, слюсарі-інструментальники, верстатники-оператори по обробці деревини, токарі. Спочатку учасники конкурсу повинні були продемонструвати знання теорії, потім виконати практичні завдання. Одні зводили стіни будинку, інші виточували на верстаті деталь, треті шили біленькі фартушки для першокласниць. Під час конкурсу виконувалися роботи на замовлення базових підприємств.

Перші місця відповідно зайняли — Л. Єфімова, В. Борщ, В. Мельник, О. Гузова, С. Винник, К. Столяров, А. Степанова, О. Северина, А. Педенко, Г. Бойко, О. Шваченко.

Ім вручено призи — книги, шахи, чаканки, набори авторучок, інструментів...

В. АФАНАСІЄНКО.

ТАНЦЮЄ «БАРВІНОК»

району. Ось і цими днями молоді танцюристи побували в гостях у трудових колективів імені Фрунзе. Для механізаторів і всіх, хто через кілька днів вийде в поле, аматори підготували цікаву програму.

Нині колектив працює над новим репертуаром, присвяченим 60-річчю утворення СРСР. До нього ввійдуть білоруська «Цернілошка», багато російських і молдавських танців.

Н. МИКОЛАЄНКО.

сміт Компаніївка.

— 1 —

В И ЧАСТО пише про молоду сім'ю, про дружбу хлопців і дівчат. Тому їй звертаюся до вас. Хочу поділитися своєю печаллю.

У один із вихідних я йшла на майдан. Всього тиждень трудилася в полі. Я працюю механізатором у тракторній бригаді. На роботі все було гаразд, настрій був піднесений. І несподівано ввечір видався теплим, м'яким.

Дівчата й хлопці, мої товариші, кружляли у замісах на танцювальному майданчику. Мене ж більше цікавив концерт, що мав початися згодом. Виступа-

У Кіровограді у продовольчий магазин зайшов посивілий чоловік. Празниці торгівлі він знав. Випадково, зовсім випадково, рукавом торкнувся хлібини. Чоловік того не помітив.

Молода продавщиця не забулася з повчанням. Грубо вилаяла його, образила.

Чоловік ніби онімів. Похитуючись, вийшов. Його наздогнала жінка і обурено заговорила:

— Петровичу! Як же це так? Чого ви змовчали їй? Ви — ветеран війни, ветеран праці!

Чоловік важко зітхнув, потер рукою чоло і відповів:

не їй сну нема, у неї на все є час...

Щоб не трапилось — в будні і свята у великому і малому, будь лицарем, юначе! Лицарем! Не усміхайся, не дивуйся з цього старого слова, не кажи, що воно недоречно. У нашому радянському трактуванні воно вагомим і великим.

— 3 —

Учні дев'ятих і десятих класів працювали у полі. Дружно, завзято. Треба було рятувати від осоту й свиріпи ділянку елітного соняшника. І знову, де правду діти, — дівчата працювали старанніше, краще. Вони першими за-

що усіх немов вітром здуло...

Дівчата поїхали першими рейсом.

Вихований юнак завжди дасть місце дівчині в автобусі, пропустить на її прохання у черзі, пропустить її першою у зал, у бібліотеку, у магазин, допоможе їй нести важку річ. Це вже стало звичкою, нормою поведінки. І за цим криється найзакливіше, психологічне — хай дівчина знає, що у неї завжди є надійний друг, є надійне плече.

Я почав свої роздуми з листа, хоч ним і закінчити.

— 4 —

Історія, про яку йдеться в листі, повторилася у моєму селі, на вулиці, де я проживаю.

Хлопець образив дівчину. Дівчина образи не пробачила, подружила з іншим.

Восени той інший попросив її руки, дівчина не відмовила. Незабаром на вулиці святкували весілля.

Перший же хлопець любив дівчину і кривав себе за те, що зобидив її, безпідставно звинуватив, не вибачився.

І наважився на неймовірне, старосаїське, дажко віджито й забуто — на викрадення. Коли перед будинком на поспаному піском майданчику кружляли у танцях пари, туди підлетіла брідка, запряжена вороними кіньми. Хлопець зіскочив і міцно взяв за руку наречену. Вона втратила її, відсахнулася і заговорила:

— Я не річ! Я — людина!

Потім, через довгий час, вона якось спитала чоловіка:

— Ти знав, що він хоче викрасти мене?

— Знав, Я, Катю, вірив тобі.

І вона вірила йому! Вона любила й шанувала його за те, що був добрим, що у всьому й всюди йшов їй на поміч, пам'ятаючи, що вона жінка, його дружина.

Він був лицарем у найкращому розумінні слова.

Микола СТОЯН.

Новомиргородський район.

Будь лицарем, юначе!

ГРАНІ МОРАЛІ

Листи від читачів завжди приносять радість. Навіть тоді, коли їхні автори щось заперечують, у чомусь не згодні. Іноді листів буває так багато, що на жаль, я не встигаю вчасно дати відповідь. Проте, на той, що прийшов улітку, довелося відповідати двічі. Перший раз — незнайомій дівчині, авторці. А оце — вдруге. Вирішив поділитися своїми роздумами з вами, шановні читачі «Молодого комунар». До того ж, адресантка не заперечувала проти публікації її листа, просила лише про одне — не називати її прізвища...

тиме хор медпрацівників міської лікарні, а потім наші драмгурткизці покажуть п'єсу — одноактну.

Побачила Юрку, з яким заручена. Він йшов, ледь похитуючись, до меча. П'яний — це було очевидно. Цього з ним ніколи не траплялось.

Виязилось, причиною цього зриву була я. Напередодні позерталася з поля. По дорозі мене наздогнала вантажна автомашинка. Хлопець, який недавно прийшов з армії, відчинив дверці кабінки, запропонував підвезти. Це й стало відомо Юрку і от...

Виходить, якщо ми заручені, то вже не повинні ні з ким гозорити, усміхатись, жартувати.

Для мене потьмарився вечір, радості моз не було. Вернувшись додому плачучи... Я його люблю, та пробачити образи ніяк не можу.

— 2 —

Воистину, чого в житті не буває!

— Вона — жінка. А я звичку дажко маю. І не відцуруюсь від неї до останніх днів життя... Коли я важко поранений лежав на полі бою, звідти мене знесла санітарка. Коли лежав у госпіталі, мене доглядали й берегли жіночі руки... Коли я повернувся додому і хворів, що не один рік, мене доглядали жіночі руки. Звичку давню маю — шанувати матерія, жіноч, дівчат. Навіть і в таких випадках, що стався щойно, не дозволяю собі образити жінку.

Коли мені розповіли цю історію, я згадав своїх двох земляків — Миколу Максимовича Тагая і Олександра Павловича Флоринського. Обоє вернулися з війни без ніг. Не відвернулись від них їхні дружини, прийняли, доглядали, у вірності і любові життя прожили...

Це — велике, святе. А хіба щоденне — не велике й святе? Ти прокинувся, а мати вже приготувала тобі смачний сніданок. У кімнаті свої рядки. І не спочивали, а зразу ж йшли на поміч хлопцям, займаючи назустріч їхні рядки. І ось робота завершена.

За учнями мали прибути дві автомашини. Прибула одна. Шоферів довелося робити два рейси. І як не прикро, але машину враз виповнили хлопці. Відговорили дівчат — і з усіх боків на кузов.

На прохання класного керівника, щоб першим рейсом відправились дівчата, хлопці жартуючи дали зрозуміти, що машину не залишать.

Шофер, колишній фронтовик, діяв рішучіше:

— Злізайте!

— Ви нам не указ!

— Ви, лобуряки, матерія маєте!

— Так то ж матерія!

— А це — ваші подру-

ги, майбутні наречені, майбутні матері! Чуєте, що кажу — злізайте!

Він був у такому гніві,

В ІНСТИТУТІ ВЧАТЬ... ВІДПОЧИВАТИ

При Ворошиловградському машинобудівному інституті створено кафедру «Хронос», яка вчить молодих відпочивати. Соціологічні дослідники цікавлять питання: чому одні юнаки і дівчата поспішають ввечері в театри і клуби, а інші не знають, як «убити» час. Пояснюється це просто: молоді важко самостійно орієнтуватись у багатогранному світі, який їх оточує. Їм треба допомогти визначитись, отже — запропонувати вибір.

Цю мету і поставила перед собою кафедра «Хронос», яка має свій статут і емблему, об'єднує понад двадцять секцій і клубів. Їх діяльність координує студентська рада, а розробку мікромоделей організації вільного часу веде науков-

лабораторія. Вона збирає інформацію, опубліковану в спеціальних і періодичних виданнях, аналізує дослідження соціальної психології, педагогіки, медицини і пропонує свої варіанти відпочинку.

Учасники дискусійного клубу «Кругозір», які обговорюють різні питання філософії, соціології, права, науково-технічні досягнення або проблеми міжнародного життя, можуть при бажанні перейти в секцію по значенню іноземних мов. Заняття тут проходять за новою, наближеною до розмовної мовою.

Досвід роботи кафедри схвалений міністерством вищої і середньої спеціальної освіти УРСР.

О. КОВАЛЕНКО,
кор. РАТАУ.

27 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

СЛОВО ДО СУЧАСНИКА

«Театр — засіб взаємного розуміння і зміцнення миру між народами» — під таким девізом об'єднані понад 50 національних мистецьких центрів п'яти континентів у Міжнародний інститут театру. Мистецтво сцени — дієва сила у пропаганді ідей миру, дружби і співробітництва між народами світу.

Колектив Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького теж робить помітний внесок у справу виховання в глядачів почуття патріотизму, гордості за свою Батьківщину.

У романтичній трагедії «Дума про Британку» Ю. Яновського кропивницькі прагнули знайти в образах борців за Радянську владу, риси, властиві нашому сучаснику.

У виставі «Берег» за романом Ю. Бондарева актори показали подвиг радянської людини, яка утверджувала в роки війни ідеї справедливості і гуманізму.

В гострому зіткненні події окреслюються тривога митця за сьогодення і майбутнє світу. Зі сцени лунає пересторога байдужості.

Кропивницькі заявляють, що справжній герой — людина активної життєвої позиції. Такі герої сьогодення — Платон Микитович Ангел в «Дикому Ангелі» О. Коломійця, Ксенія Юхимівна в «Шрамах» Є. Шабана, Вчитель у «Думі про вчителя» І. Драча.

На афіші нашого театру — назви 14 вистав. Головні місця в репертуарі займають твори сучасної драматургії.

Співзвучна часові і класика, представлена іменами корифеїв нової української професійної сцени М. Кропивницького, М. Старицького, І. Карпенка-Карого. Бо порушені в «Марині Боруді», «Гриху і покаранні» І. Карпенка-Карого, «За двома зайцями», «Сорочинському ярмарку» М. Старицького проблеми актуальні й нині.

На початку нинішнього сезону глядачі міста познайомилися з новим прочитанням «Титарівни» М. Кропивницького. Розповідаючи трагічну історію кохання двох людей, розділених соціальною нерівністю, автори вистави розкривали сильну, волелюбну, могутню душу трудячого народу.

Спектакль «Талан» за п'єсою М. Старицького ми присвячуємо наступному ювілею — 100-річчю театру корифеїв, який святкуватимемо восени цього року.

Наш театр відедують учні професійно-технічних училищ та шкіл міста. З вистав молоді дізнаються, що справжнім героєм може стати лише той, хто любить людей, має гаряче серце і здатний боротися зі злом. Тобто, театр учить і виховує.

У рік 60-річчя утворення Союзу РСР особливо актуально звучить тема дружби двох народів-братів — абхазького й українського

у виставі «Восени, коли зацвіла яблуня» за п'єсою Я. Верещака.

На весняних канікулах ми показуємо кіровоградським школярам цю виставу. Протягом тижня кропивницькі зустрічатимуться зі своїми глядачами в шкільних класах і студентських аудиторіях, в заводських цехах, розповідатимуть про свою роботу. Бо ж театр справжній лише тоді, коли між сценою і глядачем виникають довіря і взаєморозуміння.

Л. ФЕДЧЕНКО,
помічник головного
режисера театру з літературної частини.

* * *

60-річчю утворення СРСР присвячує нову виставу за п'єсою Я. Верещака «Восени, коли зацвіла яблуня» колектив обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького. Цими днями відбулася її прем'єра. У виставі зайняті як провідні актори театру, так і недавні випускники театральних вузів.

На знімку: сцена з вистави.

Фото В. ГРИБА.

СПОРТ

СПОРТ

КВІТЕНЬ СПОРТИВНИЙ

- 1-5 квітня — Кубок УРСР зі стандартної стрільби — Київ;
- 2-3 — III обласні спортивні ігри молоді (художня гімнастика) — Кіровоград;
- 2-14 — чемпіонат області з шахів серед жінок — Кіровоград;
- 2-3 — змагання з важкої атлетики за програмою VII обласних сільських ігор і обласної спартакіади сільських Рад народних депутатів — Долинська;
- 4 — кроє «Правди» (у програмі чемпіонату області і спартакіад міст і сіл) — Кіровоград;
- 5-12 — III республіканські спортивні ігри молоді (водне поло) — Жданов;
- 5-16 — чемпіонат України з шахів серед чоловіків — Донецьк;
- 6-9 — першість республіки з боротьби дзю-до серед юнаків — Херсон;
- 9-11 — першість обласної ради ДСТ «Колос» з багатоборства ГПО — Кіровоград;
- 9-11 — III обласні спортивні ігри молоді (велоспорт) — Кіровоград;
- 10-11 — спартакіада середніх спеціальних навчальних закладів (багатоборство ГПО) — Кіровоград;
- 10-11 — першість області з легкоатлетичного багатоборства — Кіровоград;
- 11 — весняна першість області із спортивного орієнтування — Знамянка;
- 16-19 — весняна першість Укравради «Буревісника» з легкої атлетики — Ялта;
- 16-18 — першість області з велоспорту серед юнаків і юніорів — Кіровоград;
- 17-18 — чотириборство «Дружба» (за програмою обласної спартакіади міст і сіл) — Кіровоград;
- 24-25 — обласні спортивні ігри молоді (боротьба дзю-до) — Кіровоград;
- 25 — обласні спортивні ігри молоді (важка атлетика) — Кіровоград;
- 28-29 — першість області з боротьби самбо серед юнаків — Кіровоград.

ГПО НА МАРШІ

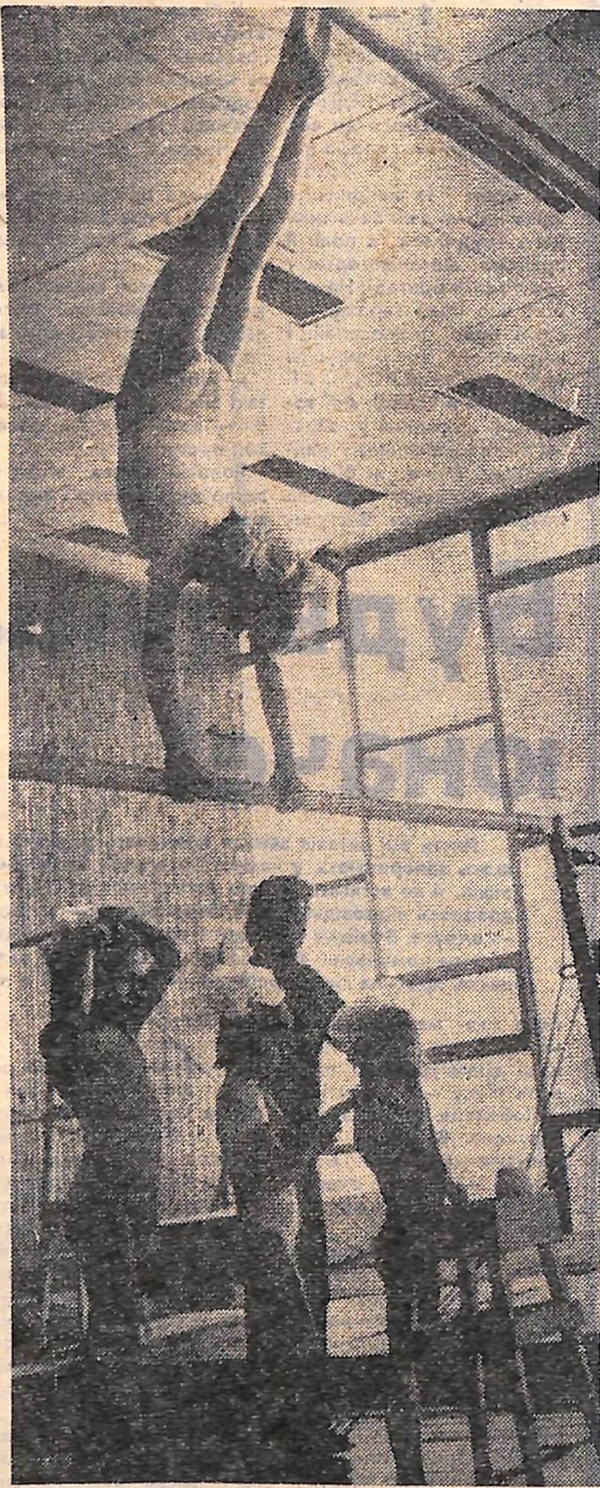
На вогневому рубежі — призовники

Ленінський і Кировський райкоми ДТСААФ м. Кіровограда провели змагання з кульової стрільби та багатоборства ГПО, в яких взяли участь призовники з шкіл обласного центру. У командному заліку перші місця в своїх районах виборили спортсмени середньої школи № 34 та десятирічки № 19. Найкращі колективи вийшли на старт міських змагань з багатоборства

ГПО. Тут призерами стали команди середніх шкіл №№ 32, 13 та № 34. А в особистому заліку в першу трійку ввійшли призовники Едуард Соломеев (СШ № 34), Юрій Сидорович (СШ № 5) та Михайло Усков (СШ № 13).

А в міському турнірі з кульової стрільби сильнішими були старшокласники СШ № 6.

І. БЕЛОКОНЬЄВ,
суддя змагань.

СКЛАДНИЙ ЕЛЕМЕНТ.

Фотоетюд В. ГРИБА.

СПОРТ

СПОРТ

ФУТБОЛ

М'ЯЧ — У ГРІ

Цього року в сорок п'ятьтй всесоюзній першості футболу серед команд другої ліги у шостій українській зоні, крім кіровоградської «Зірки», виступатимуть ще двадцять три клуби. Кольори своїх товариств і відомств у сезоні-82 захищатимуть полтавський «Колос» та павлоградський «Колос», черкаський «Дніпро», «Кривбас» (Кривий Ріг), «Шахтар» (Горлівка), «Новатор» (Жданов), «Металург» (Дніпродзержинськ), «Торпедо» (Луцьк), «Поділля» (Хмельницький), «Авангард» (Ровно), «Буковина» (Чернівці), «Фрунзенець» (Суми), «Кристал» (Херсон), «Суднобудівник» (Миколаїв), «Спартак» (Житомир), «Океан» (Керч), «Нива» (Вінниця), «Атлантика» (Севастополь), «Стахановець» (Стаханов), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ), «Маяк» (Харків) та «Закарпаття» (колишня «Говерла» з Ужгорода).

Перші календарні ігри ці клуби проведуть 4 квітня. «Зірка» в цей день поміряється силами з полтавським «Колосом».

Наводимо календар ігор першого кола за участю (Чернівці), «Фрунзенець» (Суми), «Кристал» (Херсон), «Суднобудівник» (Миколаїв), «Спартак» (Житомир), «Океан» (Керч), «Нива» (Вінниця), «Атлантика» (Севастополь), «Стахановець» (Стаханов), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ), «Маяк» (Харків) та «Закарпаття» (колишня «Говерла» з Ужгорода).

8 квітня — «Дніпро» (Черкаси) — «Зірка»;
13 квітня — «Зірка» — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ);

16 квітня — «Зірка» — «Закарпаття» (Ужгород);
24 квітня — «Зірка» — «Стахановець» (Стаханов);
27 квітня — «Зірка» — «Маяк» (Харків);
3 травня — «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Зірка»;
7 травня — «Шахтар» (Горлівка) — «Зірка»;
10 травня — «Новатор» (Жданов) — «Зірка»;
15 травня — «Зірка» — «Торпедо» (Луцьк);
18 травня — «Зірка» — «Авангард» (Ровно);
24 травня — «Фрунзенець» (Суми) — «Зірка»;
27 травня — «Десна» (Чернігів) — «Зірка»;
3 червня — «Зірка» — «Спартак» (Житомир);
6 червня — «Зірка» — «Нива» (Вінниця);
10 червня — «Океан» (Керч) — «Зірка»;
13 червня — «Атлантика» (Севастополь) — «Зірка»;
18 червня — «Зірка» — «Кристал» (Херсон);
21 червня — «Зірка» — «Суднобудівник» (Миколаїв);

27 травня — «Десна» (Чернігів) — «Зірка»;
30 червня — «Буковина» (Чернівці) — «Зірка»;
6 липня — «Зірка» — «Колос» (Павлоград);
9 липня — «Зірка» — «Металург» (Дніпродзержинськ).

У першому колі кіровоградці дванадцять матчів проведуть у себе вдома і одинадцять на виїзді.

В. ТВЕРДОСТУП,
голова обласної федерації футболу.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півночі, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 02122.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зем. № 150.

Тираж 51300.